

[Waldorff]

står i skærende kontrast til sagens realitet og derfor i højere grad vildleder borgerne end bibringer dem et reelt billede af situationen, kan den ansøgte tilladelse desværre ikke imødekommes.«

Det er naturligvis fuldstændig utåleligt, at en borgmester, som føler sig presset af kritikken af kommunens uacceptable ansættelsespolitik, på denne måde udøver censur over for befolkningsgrupper, som har en anden mening end borgmesteren. Hvis dette bliver accepteret, er der tale om et angreb på ytringsfriheden, som vi ikke har set mage til i mange år, selv om man desværre må sige, at det vil ligge i forlængelse af en række bestræbelser, som staten og kommunerne har gjort i den senere tid.

Borgmesterens afslag er yderligere groft derved, at der ikke henvises til det konkrete indhold i plancherne, men til, at forskellige grupper i andre sammenhænge har udtalt sig imod borgmesteren og kommunen. Det vil i sin konsekvens betyde, at man kan lukke munden på alle.

Justitsministeren (Erling Jensen):

I anledning af spørgsmålet har jeg fra politimesteren i Hvidovre fået oplyst, at man, således som det også fremgår af spørgsmålet, fra politiets side har meddelt tilladelse til den planlagte udstilling af plancher og uddeling af løbesedler m. v., men at man som følge af bestemmelsen i politivedtægtens § 39 har betinget denne tilladelse af, at der indhentes samtykke hos den, der har dispositionsretten over udstillingsstedet. I det konkrete tilfælde, hvor plancheudstillingen skulle finde sted foran indgangen til socialforvaltningen ved Hvidovre rådhus samt foran hovedindgangen til rådhuset, blev der herefter søgt indhentet samtykke fra Hvidovre kommune, og det er kommunens nægtelse af meddelelse af dette samtykke, der er anledningen til det stillede spørgsmål.

Den kritik, det stillede spørgsmål er udtryk for, er således ikke rettet mod politiet, men vedrører alene kommunens nægtelse af at meddele samtykke til arrangementets afvikling. Som det er spørgeren bekendt, har jeg som justitsminister ingen beføjelse til at gribe ind over for kommunale myndigheders dispositioner i en sag af denne art. Dette tilkommer de myndigheder, der på forskellige

områder fører tilsyn med kommunerne. Det vil derefter ikke være rigtigt – og i øvrigt heller ikke muligt på det foreliggende grundlag – for mig at fremkomme med en stillingtagen til lovligheden af den beslutning, der fra kommunal side er truffet i denne sag.

Waldorff (VS):

Jeg tror, det er længe siden, jeg har set så effektivt et eksempel på, hvordan man vasker hænder.

Spørgsmålet er, om ministeren har en mening om, hvorvidt man i den konkrete sag fortolker grundlovens bestemmelse om forsamlingsfrihed og ytringsfrihed korrekt. Det burde man forvente at justitsministeren havde en eller anden mening om, uanset at han kan skyde ansvaret fra sig og i dette tilfælde altså skyde det over på Hvidovre kommune.

Jeg vil godt sige – og det kan være en begrundelse for, at det ikke bare er Hvidovre kommune, man skal diskutere – at dette eksempel er ikke enestående; det er faktisk sådan, at man i en række andre tilfælde, f. eks. i Lyngby, har brugt den samme paragraf fra politiets side. Det er korrekt, at det er ikke politiet, som er skydeskive i denne forbindelse. Man har henvist til, at en plancheudstilling om mexikaneren skulle godkendes af Lyngby station, og det mente stationsforstanderen ikke han kunne, eftersom vedkommende mexikaner jo var anklaget for statsfjendtlig virksomhed. Tilsvarende har man set eksempler i Randers, hvor det kulturelle udvalg har sagt, at organisationer, som klistrede plakater ulovligt op, ikke kunne have adgang til kulturhuset. Man har set i forbindelse med B.T.-konflikten, at såvel Gentofte som Helsingør kommune har gjort det til et spørgsmål om politisk enighed eller politisk uenighed, hvorvidt forskellige grupper måtte benytte sig af aktivitetsmuligheder i lokaler, som står til borgernes rådighed.

Det er altså ikke noget enestående eksempel, og derfor er det nødvendigt at bede om at få et præcist svar fra justitsministeren. Specielt fordi det afslag, der foreligger her, er så groft, idet man her indfører et princip om kollektiv afstraffelse. Altså: hvis nogen udtaler sig på en måde, som borgmesteren i Hvidovre og kommunalbestyrelsen ikke bryder sig om, så forbyder man i almindelighed folk at udtale sig, opstille plancher og uddele